

«Και επί γης ειρήνη...»

Παρήγορος σε λίγο θ' αντηχήσει ο ύμνος ο αγγελικός: «και επί γης ειρήνη...», για να σκορπίσει ελπίδα κι αγαλλίαση στις ταραχμμένες μας καρδιές.

Για μια φορά ακόμη θα λάμψει το μαγικό αστέρι, για να μας οδηγήσει στη φτωχική τη φάτνη, να συναντήσουμε το Θείο Βρέφος, που θα ξαναγεννηθεί για να μας φέρει το μήνυμα μιας νέας ζωής.

Θα κατεβεί και πάλι ο Θεός στη γη, για να μας φέρει το πνεύμα της αγάπης και της ειρήνης πιο κοντά. Να μας θυμίσει το ιερό μας χρέος απέναντι στον πάσχοντα και το φτωχό.

Κι εμείς, όλοι εμείς, θα ψάλλουμε και πάλι με τα χείλη τον ύμνο τον αγγελικό «και επί γης ειρήνη...», ενώ η σκέψη μας θα θρίσκεται στον πόλεμο.

Και θ' αντηχεί παράξενα ο ύμνος μας ανάμεσα στις ορμηγές μυριάδων πονεμένων κι ανάμεσα στις φοβερές κλαγκές των όπλων.

Και φέτος πάλι, όπως και πάντα, καλοί και αδιάφοροι θα πλησιάζουμε τη φτωχική τη φάτνη με την καρδιά σαν πέτρα και ματωμένα χέρια να προσκυνήσουμε το θεϊκό το Βρέφος.

Θα χύσουμε δάκρυα για ενδεείς και πάσχοντες —έτσι το θέλει η μέρα—, ενώ η σκέψη μας θα ψάχνει να βρει τρόπους πώς ο φτωχός θα γίνει πιο φτωχός και πώς ο λεύτερος θα καταντήσει σκλάβος.

Έχει η εποχή μας, βλέπετε, τέτοιες αντινομίες.

Από τη μια η επιστήμη προσπαθεί ν' αυξήσει το μέσο όρο της ζωής μας κι από την άλλη αδέσποτος ο πόλεμος θερίζει ανελέητα. Εδώ η τεχνική δημιουργεί άφθονα αγαθά κι ανέσεις αλογάριαστες κι εκεί η πείνα κι οι αρρώστιες ρημάζουνε λαούς ολόκληρους.

Στ' αστέρια υψώθηκαν να μάθουμε τα μυστικά του

☛ Συνέχεια στη 5η σελίδα

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

★ Εγκυκλοφόρησαν τα «Ναυπακτικά», έκτος τόμος, σελίδες 874, όπου δημοσιεύονται τα πρακτικά του Α' Επιστημονικού Συνεδρίου της Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών (16-17-18 Οκτωβρίου 1992).

Μεταξύ των 36 εισηγήσεων των Συνεδριών είναι και δύο Νεοχωριτών:

α) Δημ. Φούρλα, Τραγοῦδι του παλιού Νεχωριτικού γάμου, σελ. 719—730.

β) Παύλου Βλάχου, Αναζήτηση θεραπευτικών ιδιοτήτων σε

φυτά: Μύθος και πραγματικότητα, σελ. 797—805.

★ Στις 18-19-20 Νοεμβρίου 1994 έγινε στη Ναύπακτο το Α' Συμπόσιο Ναυπακτικής Λογοτεχνίας (Γιάννης Βλαχογιάννης), στο οποίο ανακοινώθηκαν 20 εισηγήσεις, Πανεπιστημιακών και άλλων, με επίκεντρο τον μεγάλο Επαχτίτη Γιάννη Βλαχογιάννη. Στο Συμπόσιο, που οργάνωσε η Εταιρεία Ναυπακτικών Μελετών, με συνεργασία του Δήμου Ναυπάκτου,

☛ Συνέχεια στη 5η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

● Από τις Δημοτικές και Κοινοτικές εκλογές, που έγιναν στις 16 Οκτωβρίου 1994 αναδείχθηκε το παρακάτω Κοινοτικό Συμβούλιο, που θα συγκροτηθεί σε σώμα, καθώς ο Νόμος ορίζει, την πρώτη Κυριακή του Ιανουαρίου 1995:

Κων/νος Δ. Παπακώστας
Αριστείδης Ι. Πανάγος
Νικόλαος Κ. Πανάγος
Απόστολος Χ. Κρανιάς
Νικόλαος Θ. Μαζιάς
Ηρακλής Ζ. Γοίβας και
Θωμάς Ν. Μασγάλας

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου συγκαίρει όλα τα μέλη του νέου Κοινοτικού

Συμβουλίου για την εκλογή τους.

Πιστεύουμε ότι θα εργαστούν όλοι δημιουργικά για το καλό του χωριού μας.

Ο Σύλλογός μας από την πλευρά του, υπόσχεται ότι θα τους βοηθήσει με όλες του τις δυνάμεις στο έργο τους.

● Από τις Νομαρχιακές εκλογές της 16ης Οκτωβρίου 1994, Νομαρχίας Αιτωλίας αναδείχθηκε ο κ. Γιάννης Βαϊνάς.

● Έγτερα από ενέργεια του συγχωριανού μας κ. Αλ. Φλώρον, το ΓΠΕΧΩΔΕ Δ)

νση Συντήρησης οδικών έργων Δ3 με την υπ' αριθ. Δ3Β)377)3 - π)14.10.94 ενέκρινε το ποσό των 5.000.000 δρχ. για την εκτέλεση έργων οδοποιίας στην Κοινότητά μας.

Με την πίστωση αυτή των 5.000.000 δρχ. και με προηγούμενη εκ 4.000.000 δρχ. που χορηγήθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών και πάλι με ενέργειες του κ. Αλ. Φλώρον, η Κοινότητά μας έχει στη διάθεσή της ένα αρκετά μεγάλο ποσό για την εκτέλεση διαφόρων έργων.

Αισθανόμαστε την υποχρέωση

☛ Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

* Το γραφείο του Συλλόγου μας είναι ανοικτό κάθε Κυριακή από τις 10.30 μέχρι τις 1 μ.μ. Όποιος επιθυμεί μπορεί να το επισκέπτεται.

* Η κοπή της πίτας του Συλλόγου μας ορίστηκε για τις 14 Ιανουαρίου 1995, ημέρα Σάββατο και ώρα 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33 Βύρωνας. (Θα σταλεί σχετική πρόσκληση).

* Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου για την αναφορά μας στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» στα δέκα χρόνια της Αρχιερατείας του στη Μητρόπολή μας και τις ευχές μας, μας έστειλε την ακόλουθη επιστολή.

«Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»
'Αγαπητέ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»
Διά την αναφοράν σας εις

την δεκαετίαν της διαπομπέως της 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ 'Αγίου Βλασίου ὑπὸ τῆς ἀσημότητός μου, πολὺ σὰς εὐχαριστῶ, καθώς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς εὐχὰς σας.

Σὰς εὐχομαι πᾶσαν παρὰ Κυρίου εὐλογίαν.

Ὁ Ναυπάκτου καὶ 'Αγίου Βλασίου 'Αλέξανδρος.

Ναύπακτος 8.11.94

* Ὅπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», ο κ. Αλ. Φλώρος είχε αποστείλει επιστολή στον Υφυπουργό Πολιτισμοῦ κ. Νικ. Σηφουνάκη, με την

παρακλήση να χορηγήσει το Υπουργείο οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογό μας.

Με ευχαρίστηση σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Πολιτισμοῦ με την υπ' αριθ. 5427) ΥΠΠΟ) ΟΙΚΟΝ) Γ) Φ. 17) 44119) 13.9.94, χορήγησε στο Σύλλογό μας 500.000 δρχ. Το ποσό αυτό, μαζί με τις 300.000 που δόθηκαν από το Υπουργείο Εμπορίου, θα διατεθεί για την έκδοση των λαογραφικών κειμένων συγχωριανού μας, που δημοσιεύτηκαν σε συνέχειες στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

☛ Συνέχεια στη 4η σελίδα

★ ★ ★ ★ ★ ΝΥΧΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ★ ★ ★ ★ ★

ΝΥΧΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ

— Την 'Αγια Νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη λυγούν τα πόδια και προσκυνούν γονατιστά τη φάτνη τους τα άδολα βόδια.
Κι' ο ζευγολάτης ξάγρυπνος θωρώντας τα σταυροκοπιέται και λέει με πίστη απ' της ψυχής τ' απόβαθα Χριστός γεννιέται!

— Την 'Αγια Νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη κάποιοι ποιμένες ζυπνούν από φωνές ύμνων μεσούρανες, στη γη σταλμένες.
Κι' ακούοντας τα Ωσαννά απ' αγγέλων στόματα στο σκόρπιο αέρα, Τα διαλαλούν σε χειμαδιά λιοφώτιστα με τη φλογέρα.

— Την 'Αγια Νύχτα τη Χριστουγεννιάτικη — Ποιός δεν το ξέρει; — Των μάγων κάθε χρόνο τα μεσάνυχτα λάμπει τ' αστέρι.
Κι' όποιος το βρεί μεσ' στ' άλλα αστέρια ανάμεσα και δεν το χάσει, σε μια άλλη Βηθλεέμ ακολουθώντας το μπορεί να φτάσει.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

(Από την ποιητική ανθολογία Μιχ. Περάνθη)

ΤΑ 10 ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μετά τα 30 χρόνια του Νεχωριτίτη, άλλος ένας επετειακός σταθμός σηματοδότησε την μακρόχρονη πορεία του Συλλόγου.

Πρόκειται για την αγορά της αίθουσας, «αγορά του αιώνα» όπως την είπαν τότε μερικοί συγχωριανοί μας.

Συμπληρώθηκαν 10 χρόνια από τότε (Νοέμβριος '84), που ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε το μεγάλο του όνειρο να αποκτήσει ιδιόκτητα Γραφεία, για να στεγάσει τα Αρχεία του, τα βιβλία του, την ιστορία του και να πραγματοποιεί διάφορες εκδηλώσεις, όπως Γενικές Συνελεύσεις, γιορτές πρωτοχρονιάτι-

κης πίττας, κι άλλες εκδηλώσεις για νέους:

Όλοι θυμόμαστε τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν τα εκάστοτε Δ.Σ., μετά την εκλογή τους, τα οποία αναγκάζονταν να μεταφέρουν τα τηρούμενα βιβλία και αρχεία του Συλλόγου

από σπίτι σε σπίτι, να πραγματοποιούν τα Συμβούλια εδώ κι εκεί και να αναζητούν αίθουσα για Γεν. Συνελεύσεις κ.λπ.

Είναι αλήθεια ότι όλα τα Συμβούλια είχαν προβληματισθεί κατά καιρούς, για την επίλυση του

☛ Συνέχεια στη σελίδα 8

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ, ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, «ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1995».

★ ★ ★ ★ ★

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Αικατερίνη Τσιόπα (το γένος Μαγδαληνής Μπούρα) αρραβωνιάστηκε με το Δημήτριο Μούγια.

— Στη Λαμία αρραβωνιάστηκε η Αναστασία Ι. Μπακασούλα, (το γένος Παλυξένης Ασημακάκη) με τον Κων) νο Μαύρο στις 23.10.1994.

Ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Στη Λαμία παντρεύτηκε ο Κων) νος Δ. Μπαχλαδάς (το γένος Ειρήνης Κοπάνη) με τη Χρύσα Κ. Μάλλιου στις 29.10.1994.

Από την Αμερική

— Ο κ. Γεώργιος Αθ. Ντούζος με τη δίδα Μισέλ.

— Η δ. Ελένη Γρ. Ντούζου με τον κ. Φράνκ Τζώνσον.

Ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Πέγκυ Κ. Φλώρου γέννησε αγοράκι.

— Η Φλώρα Βίνα (το γένος Κων) νου Φούρλα) γέννησε αγοράκι.

— Η Αικατερίνη Μεντρένα (το γένος Γ. Ι. Γιάνναρη) γέννησε αγοράκι.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Η Ευφροσύνη Σεφερλή, βάπτισε το αγοράκι των Χρήστου και Αικατερίνης Σεφερλή (το γένος Κων) νου Μασγάλα) και το ονόμασε Θεόδωρο.

Να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στο χωριό οι:

— Ελένη χήρα Γεωργίου Μάλλιου.

— Μαρία χήρα Ιωάν. Χολέδα.

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στην Αθήνα οι:

— Αναστασία χήρα Κ. Μέμου.

— Ιωάννης Α. Μαρούδας.

— Γεώργιος Παπανικολάου (σύζυγος της διδής Παπαϊωάννου).

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο Μεσολόγγι η Ειρήνη Κοντοδήμα (το γένος Κων) νου Μάλλιου).

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στην Αμερική οι:

— Ειρήνη Ι. Γιαννάκου.

— Μαρία χήρα Νικολάου Παπουτσή.

Θερμά συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΡΧΙΕΣ

— Η Παναγιώτα Α. Ασημακάκη πέρασε με επιτυχία στις Παγελαδικές εξετάσεις του Ιουνίου 1994 στο τμήμα Υπολογιστικών Συστημάτων, Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών ΤΕΙ Πειραιά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για το θάνατο της αγαπημένης μας συζύγου, μητέρας και γιαγιάς.

Κοινωνικά

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Ο σύζυγός της Δημήτριος.

Τα παιδιά της:

Ιωάννης και Στέλλα Παπακώστα.

Νικόλαος Παπακώστας.

Κων) νος και Ευθυμία Παπακώστα.

Γιώτα Γ. Πανάγου.

Γιαννούλα και Δημήτριος Αυγερίου.

Βασιλική και Νικόλαος Καλαθάς.

Τα εγγόνια της.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που μας συμπαράσταντο καθ' οιονδήποτε τρόπο στο πένθος για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς,

ΜΑΡΙΑΣ χήρας ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ

Τα παιδιά της:

Σωτήριος και Ελένη Χολέδα

Ζωή Χολέδα.

Τα εγγόνια της.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες και φίλους μας που συμμετέσχον καθ' οιονδήποτε τρόπο στο πένθος για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ χήρας ΚΩΝ. ΜΕΜΜΟΥ

Τα παιδιά της:

Φώτιος και Ειρήνη Μέμμου.

Τα εγγόνια της:

Λουκάς και Τασία Μανάνγια.

Κώστας και Ντίνα Σκουμή.

Μαρία Φ. Μέμμου.

Γιάννης Ν. Τάσης.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΟΥΔΑ

Η σύζυγος Ελένη.

Τα παιδιά του:

Αντώνιος Μαρούδας.

Αλεξάνδρα Κ. Μαρούδα.

Τα εγγόνια:

Βασιλική και Ελένη.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

	Δολ.
Γεώργιος Α. Παπακώστας	5.000
Ανώνυμος	5.000
Λούλα Ρηγάτου (γ. Ν. Τσέλιου)	5.000
Μάκης Δεδρινός	10.000
Ευάγγελος Μαρούδας	2.000
Γεώργιος Ι. Κοπάνης	5.000
Ιωάννης Γ. Αλπογιάννης	5.000
Σωτήριος Γ. Αλπογιάννης	5.000
Ευαγγελία Μιχαλίτση (γένος Γ. Αλπογιάννη)	2.500
Σπυριδούλα Ζοφλερού (γένος Γ. Αλπογιάννη)	2.500
Εένη Μπακασούλα (γένος Α. Ασημακάκη)	1.000
Τούλα Μπουροτσάκη (γένος Φωλιά)	3.000
Αγλαΐα Φωλιά	2.000
Δημ. Αρ. Πανάγος	5.000

Απο την Αμερική

Γιώτα Γ. Πανάγου 5.000
Νικόλαος Δ. Παπακώστας 5.000
Ευγενία Απ. Καραγιάννη 5.000

ΔΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Εις μνήμη της ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, ο σύζυγός της και τα παιδιά της πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 20.000.

Ο σύζυγος Δημήτριος.

Τα παιδιά της:

Ιωάννης και Στέλλα Παπακώστα.

Νικόλαος Παπακώστας.

Κων) νος και Ευθυμία Παπακώστα.

Γιώτα Γ. Πανάγου.

Γιαννούλα και Δημήτριος Αυγερίου.

Βασιλική και Νικόλαος Καλαθάς.

— Η Γιώτα Γ. Πανάγου και τα παιδιά της Ευθύμιος και Βίκυ πρόσφεραν στο Σύλλογό μας, εις μνήμην των κάτωθι τα εξής ποσά:

Εις μνήμη του συζύγου της και πατέρα των 5.000 δρχ.

Εις μνήμη της θείας των Αικατερίνης Λιάζης 5.000 δρχ.

Εις μνήμη Κούλας Γ. Φούρλα 5.000 δρχ.

— Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας πρόσφερε αντι στεφάνου, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας, εις μνήμη των κάτωθι τα εξής ποσά:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ χήρας Κ. ΜΕΜΜΟΥ 10.000 δρχ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΟΥΔΑ δρχ. 10.000.

— Η οικογένεια Σωτηρίου Χολέδα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη της μητέρας των

ΜΑΡΙΑΣ χήρας Ι. ΧΟΛΕΒΑ

Τα παιδιά της:

Σωτήριος — Ελένη Χολέδα

Ζωή Χολέδα.

— Εις μνήμη της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ χήρας Κ. ΜΕΜΜΟΥ, πρόσφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας τα κάτωθι ποσά:

Τα παιδιά της:

Φώτιος και Ειρήνη Μέμμου 10.000 δρχ.

Τα εγγόνια της:

Λουκάς και Τασία Μανάνγια 5.000 δρχ.

Κώστας και Ντίνα Σκουμή 5.000 δρχ.

Μαρία Φ. Μέμμου 5.000 δρχ.

Γιάννης Ν. Τάσης 5.000 δρχ.

Οι οικογένειες:

Βασίλη Κονίδη 10.000 δρχ.

Δημητρίου Ματθέ 10.000 δρχ.

Χρήστου Πανοθιώκα 5.000 δρχ.

Φρόσω Ιωάν. Κατσούδα 5.000 δρχ.

Βασιλική Γερ. Κατσούδα δρχ. 3.000.

Βασιλική Ιω. Τάση 5.000 δρχ.

Από την Αμερική

— Η αδελφή της Ασημύ χήρα Αποστ. Κάρμα δολ. 100.

Τ' ανήψια της Κων) νος και Μαρία Τσίρου (το γένος Αποστόλου Κάρμα δολ. 50.

— Η Λούλα Ρηγάτου (το γ. Ν. Τσέλιου) πρόσφερε στο Σύλλογό μας εις μνήμη της θείας της Αναστασίας Κ. Μέμμου δρχ. 5.000.

— Επίσης εις μνήμην της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Κ. ΜΕΜΜΟΥ, πρόσφεραν στο Σύλλογό μας οι κάτωθι τα εξής ποσά:

Από την Αμερική

Η οικογένεια Νικολάου Απ. Γιάνναρη δρχ. 23.000.

Ο Απόστολος και Ευγενία Καραγιάννη δρχ. 5.000.

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

Οι οικογένειες:

	Δρχ.
Νικολάου Μπαζιώνη	5.000
Παντελή Μέρμηγκα	5.000
Αθανασίου Κ. Βλάχου	5.000
Παύλου Κ. Βλάχου	5.000

— Η οικογένεια Γεωργίου Αθ. Μάλλιου πρόσφερε στο Σύλλογό μας εις μνήμη της θείας των ΕΙΡΗΝΗΣ χήρ. Γ. ΜΑΛΛΙΟΥ δρχ. 10.000.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερα 10 Νοεμβρίου 1994, ημέρα Πέμπτη και ώρα 6 μ.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών — Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων) νου Μάντη, και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συμπατριώτου μας ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΟΥΔΑ, μέλους του Συλλόγου μας, διατελέσαντος επίσης μέλος πολλών Διοικητικών Συμβουλίων με σημαντική προσφορά στο Σύλλογό μας:

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάτος.

2) Αντί στεφάνου, να καταθέσει στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 10.000 εις μνήμη.

3) Να αποσταλούν συλλυπητήρια στην οικογένεια του μεταστάτος.

4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» του Συλλόγου μας.

Ο Πρόεδρος

Κ. ΜΑΝΤΗΣ

Η Γεν. Γραμματέας

ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ

Τα μέλη

Κ. Δ. ΜΑΛΛΙΟΣ

Ν. Γ. ΖΑΡΚΑΔΑΣ

Χ. Α. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΒΟΥΛΑ ΚΑΛΑΙΑ

ΚΩΝ) ΝΟΣ ΣΑΛΤΟΣ

Κατά τη νεκρώσιμη ακολουθία του άνω μεταστάτος ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΟΥΔΑ, ο πρόεδρος του Συλλόγου μίλησε δι' ολίγων εϊπών τα εξής:

Σεβαστέ μας μπάρμπα Γιάννη, Εις μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Νεχωριτών σου απευθύνω τον τελευταίο χαιρετισμό, και σου εύχομαι καλό κατευόδιο στο ταξίδι αυτό της αιωνιότητας που πηγαίνει.

Λυπηθήκαμε για το θάνατό σου, έφυγες όμως πλήρης ημε-

ρών.

Υπήρξες εξαίρετος οικογενειάρχης και εξαίρετος χωριανός μας, αγαπητός απ' όλους μας.

Σαν μέλος του Συλλόγου μας, αλλά και σαν μέλος πολλών Διοικητικών Συμβουλίων που υπήρξε εργάστηκες και πρόσφερες πολλά στο Σύλλογό μας.

Ευχόμεθα ο Θεός να σε καττάξει μεταξύ των δικαίων και να είναι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει σε λίγο.

Αιωνία σου η μνήμη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στις 5 Νοεμβρίου 1994 έφυγε για πάντα από κοντά μας η Αναστασία χήρα Κ. Μέμου.

Η εκλιπούσα υπήρξε εξαίρετη σύζυγος, μητέρα και γιαγιά. Αγάπησε μ' όλη της την καρδιά τους χωριανούς μας. Με τη συμπεριφορά της ανάγκασε όλους μας να την αγαπήσουμε και να τη σεβαστούμε. Μας είχε κατακτήσει με την καλοσύνη της και το χαμόγελό της.

Εκεί όμως που φάνηκε το απαράμιλλο μεγαλείο της ψυχής της, ήταν όταν την περίοδο 1950—1960 αγόγγυστα αγκάλιασε δεκάδες χωριανών μας, που πέρασαν από το σπύτι της πριν φύγουν για τη μεγάλη χώρα, την Αμερική. Τους φρόντισε και τους περιποιήθηκε με τον αείμνηστο σύζυγό της, γιατί στην καρδιά τους φώλιαζε η αγάπη, η απεριόριστη αγάπη, για τον συνάνθρωπό τους. Η προσφορά της ήταν πολύ μεγάλη.

Είθε ο Θεός να την κατατάξει μεταξύ των δικαίων.

Αιωνία η μνήμη της.

Το Δ.Σ.

*

ΤΑΣΙΑ Κ. ΜΕΜΜΟΥ
ΑΦΩΣΙΟΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟΣ
ΚΑΙ ΣΤΟΡΓΙΚΗ ΜΑΝΑ

Αιφνιδιαστικά και ανεπάντευχα, ύστερα από ασθένεια λίγων εβδομάδων, έφυγε από κοντά μας, η αφοσιωμένη σύζυγος, η αγνή Μάνα, η φιλόξενη και αγαθή συγχωριανή μας Τασία.

Οδύνη και θλίψη σκόρπισε στα παιδιά της, στα εγγόνια της, στα δισέγγονά της και στους περισσότερους Νεχωρίτες.

Η κηδεία της έγινε στο Κοιμητήριο του Βύρωνα Αθηνών και τάφηκε μαζί με τον αείμνηστο Μπάρμπα Κώστα. Στην κηδεία της παραδρέθηκαν πολλοί χωριανοί, φίλοι και συγγενείς.

Ο ακίδηλος χαρακτήρας της, η καλωσύνη της, η άδολη και αγαθή ψυχή της, η απλότητά της, η αφιλοκερδής προσφορά της, σε όλους ανεξαιρέτως τους Νεχωρίτες και η μεγάλη της καρδιά, αποτελούσαν αρετές δυσύρτερες στην εποχή μας.

Ήταν μια μεγάλη καρδιά, η οποία αγάπησε τους Νεχωρίτες, περισσότερο από το δικό της χωριό το Λιδωρίκι.

Με τον άνδρα της τον αξέχαστο Μπάρμπα Κώστα είχαν ανοίξει διάπλατα τις πόρτες του σπιτιού τους και φιλοξένησαν αγγόγγυστα τους Νεχωρίτες που μετανάστευσαν στην Αμερική, ή ήρθαν στην Αθήνα για διάφορα θέματά τους. Όποιος Νεχωρίτης ερχότανε στην Αθήνα ήξερε την οδό Σινώπης 64, όπου κατευθυνότανε, εύρισκε θαλαπω-

Συνέχεια στή 4η σελίδα

Ο ΖΩΓΑΝΑΣ ΚΑΙ
Η ΚΟΠΑΝΕΛΑ

Συνέχεια από σελ. 3

πήγαιναν συνοδεία στους δρόμους τ' Αναπλιού, να τόν στείλουν έξω από την Ύδρα, κοντοστάθηκε σ' ένα φιλικατζίδικο κι άγρόσαβε θερεσέ μιιά σουριά — «κονθαρίστρα» (έτσι έλεγαν τότε το «εϋτελής ξυλομαχαϊρίδιο») να κόβει το ψωμί του, να καθαρίζει κανα μύλο. Κι από τότε ή σουριά αυτή, ή κονθαρίστρα, πήρε τ' όνομα του θρωλικού σιγατηροϋ.

(Βλαχογιάννη, "Απαντα, I, 236, άριθμ. 432).

Πασίγνωστη και πολύχρηστη ή κοπανέλα - κολοκοτρώ να ως τα χρόνια της Κατοχής... Μεταπολεμικά πετάχτηκε, χάθηκε. Στο παζάρι του Καρπενησιού (1973) άγρόσαβα μιιά κοπανέλα, αλλά με μανίκι...πλαστικό. (Είδα και άγκλίτσες...πλαστικές». Καμμένη παράδοση!

Δημ. Φ.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΑΝΤΕΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΘΩΔΡΟΥ

Παραμαντέματα όνόμαζε τα αινίγματα ό παππούλης ό Φούρλας (1856-1945), ό «Τσοϋλος» (πρωτομπάρμπας και συνονόματος του πατέρα μου). Άπό τα τόσα και τόσα που μäs έλεγε ξεχωρίζω τα παραμαντέματα του «Κοντοθόδωρου»:

- 1) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος, δίχως να φάει παχαίνει. (ή δρούγα στο άδράχτι)
- 2) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος με τó καμπυλαφάκι. (τό αλογοκάφκι, αλλά και ή τσαρουχόπροκα).
- 3) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος π' αλάφια κατεβάζει. (τό χτένι).
- 4) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος με τα πολλά ζουνάρια. (τό βαρέλι).
- 5) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος μέσ τ' άχυρα κυλιέται. (ή κότα).
- 6) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος πολλά ζουνάρια ζώνεται. και τó παλιό του άπόξω. (τό κρεμύδι).
- 7) Ό γιός μου ό Κοντοθόδωρος με τó 'να ποδαράκι. (τό μανιτάρι αλλά και τó καμπρολάχανο).

Δ. Φ.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Στο προηγούμενο φύλλο παρατηρήθηκαν τα παρακάτω λάθη:

— Στην 1η σελίδα και κάτω από τον τίτλο «Οι εκδηλώσεις μας» γράφει:

«Στις 14 Αυγούστου, ημέρα Κυριακή, επί τη συμπληρώσει 36 χρόνων από το θάνατο του αειμνήστου Βασιλείου Κολατσώνη...», αντί του ορθού «...επί τη συμπληρώ-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

ωση να ευχαριστήσουμε και πάλι το συγχωριανό μας κ. Αλ. Φλώρο για το ενδιαφέρον, που δείχνει για το χωριό μας. Η προσφορά του είναι μεγάλη.

● Οι εργασίες για τη διάνομιξη του οδικού τμήματος από Αϊ - Γιάννη μέχρι το μύλο του Πατερέκα συνεχίζονται.

Η καθυστέρηση της ολοκλήρωσης της οφείλεται στις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

● Λόγω της κακοκαιρίας τα περισσότερα τηλέφωνα του χωριού μας δε λειτουργούν εδώ κι ένα μήνα.

Μέχρι στιγμής οι τεχνικές υπηρεσίες του ΟΤΕ δεν κατόρθωσαν να αποκαταστήσουν τις βλάβες.

Ανυπόμεθα που είμαστε νποχρεωμένοι να τονίσουμε

στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΤΕ, ότι η απαράδεκτη αυτή κατάσταση δεν είναι δυνατή να συνεχίζεται επ' αόριστο.

● Δεν έχουμε πληροφορίες για το πότε οι υπηρεσίες του ΟΤΕ θα τοποθετήσουν τις νέες εγκατεστημένες τηλεφωνικές συνδέσεις.

● Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕ ΧΩΡΙΤΗ», έχουν περάσει δύο χρόνια περίπου και δεν επισκέφτηκε το χωριό μας γιατρός από το Αγροτικό ιατρείο Αράχωβας.

Αν και οι αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας Αιτωλίας γνωρίζουν το πρόβλημα από καταγγελίες μας, δεν έδωσαν ακόμη καμία λύση. Επομένως η αγανάκτηση όλων μας είναι δίκαιη.

● Ο χειμώνας άρχισε. Πρέπει να θυμίσουμε στη Νο-

μαρχία Αιτ)νίας να λάβει από τώρα όλα εκείνα τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την άμεση αποκατάσταση των τυχόν ζημιών, που ίσως προκαλέσει η κακοκαιρία στο οδικό δίκτυο, στα τηλέφωνα και στο ηλεκτρικό δίκτυο για να μη μένουν τα χωριά της ορεινής Ναυπακτίας για μεγάλο χρονικό διάστημα στο έλεος του Θεού αποκλεισμένα από τον υπόλοιπο κόσμο.

● Σας γνωρίζουμε ότι το δρομολόγιο του λεωφορείου ΚΤΕΛ Ναυπάκτου άλλαξε.

Το δρομολόγιο Ναύπακτου —Νεχώρι θα εκτελείται στο εξής κάθε Τρίτη και την Τετάρτη το πρωί θα αναχωρεί από το χωριό επιστρέφοντας στη Ναύπακτο.

Το τηλέφωνο του ΚΤΕΛ Ναυπάκτου για περισσότερες πληροφορίες είναι: 0634-27224.

ΜΑΝΑ ΠΑΝΤΟΥ

Μάνα, όνομα μεγάλο στα ύψη και στα βάθη πέρα απ' της γης τα σύνορα Μάνα, δεν έχει άκρη.

Μάνα, τραυλίζει το παιδί και τα πρώτα λόγια λέει. Μάνα, κοντά του ξαγρυπνά όταν πονά και κλαίει.

Και τα πουλάκια στις φωλιές π' ανοίγουν τα φτερά τους από κλαράκι σε κλαδί η Μάνα (τους) τα οδηγεί στο κάθε πέταγμα (τους).

Μάνα... στη γη στον ουρανό σ' όλη την οικουμένη... και το Χριστό τον γέννησε Μάνα... χαροκαμένη.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΖΗΣ
BALLY PA USA

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ
Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό, σ' ένα βουνό χωμένο, στον Εύγρο τον ποταμό, δίπλα ειν' ριζομένο.

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό, πιό πάνω απ' το Θέρμο, της Ναυπακτίας τον λαϊμό, στολίζει κρεμασμένο.

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό, ψηλά σκαρφαλωμένο, με έλατα κι Ελληνισμό είναι ζωγραφισμένο.

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό, μικρούλι, αγαπημένο, σ' αυτόν τον κόσμο τον σοφό, Νεχώρι ειν' βαπτισμένο.

ΓΙΩΡΓΟΣ Στ. ΜΑΝΤΗΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΑΓΛΑΪΑ Ι. ΜΑΥΡΟΥ

Το κοινωφελές ίδρυμα Αγλαΐα Ι. Μαύρου που συστήθηκε με τη διαθήκη της αειμνήστου Αγλαΐας Ι. Μαύρου από φέτος ανέπτυξε τις δραστηριότητές του. Έτσι σύμφωνα με το καταστατικό, τον προϋπολογισμό και με σχετικές αποφάσεις του Δ.Σ. χορηγήθηκαν:

1) Ενάμιση εκατομμύριο δρχ (1.500.000) στο Ευκλήσιαστικό συμβούλιο του Ιερού Ναού της Κοινότητάς μας για την επισκευή και συντήρηση Εξωκκλησιών Άγιοι Απόστολοι και Άγιος Ιωάννης.

2) Από ένα εκατομμύριο δρχ (1.000.000) σε 2 κορίτσια μόνιμους κατοίκους της Κοινότητάς μας που τέλεσαν το γάμο τους το 1993 και το 1994 και

3) Συνολική οικονομική βοήθεια ένα εκατομμύριο δρχ. (1.000.000) σε 6 μόνιμους κατοίκους της Κοινότητάς μας που είχαν ανάγκη.

Οι παραπάνω δραστηριότητές του Ιδρύματος θα συνεχισθούν και το 1995.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΕΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

* Ο συγχωριανός μας κ. Χρήστος Γραβάνης, που διαμένει στην Αυστραλία, δώρισε στο Σύλλογό μας ένα τόμο της Επετηρίδας της Ι. Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, με καταγραφή πάντων των Αρχιερατευσάντων, Ιεροτελεσάντων, Διακονησάντων Ορθόδοξων στην Ιερά Αρχιεπισκοπή. Προλογίζει η Α. Θ. Παναγιώτης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανός.

Συγχρόνως αναφέρεται στην όλη δραστηριότητα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας σε θέματα των κυριότερων σταθμών της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αυστραλίας σ' όλους τους τομείς που αφορούν την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, θρησκευτικούς Συλλόγους, Ελληνορθόδοξα Σχολεία, Φιλοπτώχους Αδελφότητες, Γηροκομεία, Κληροκομικές συνελεύσεις, Οικουμενικές σχέσεις κ.λπ.

Είναι πραγματικά ένα αξιόλογο βιβλίο.

Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Γραβάνη για την προσφορά του.

* Δειλά - δειλά η βιβλιοθήκη του Συλλόγου μας άρχισε να εμπλουτίζεται με βιβλία, που προέρχονται από προσφορές συγχωριανών μας.

Ελπίζουμε ότι οι δωρεές θα συνεχιστούν και θα πληθύνουν για να γίνει η βιβλιοθήκη μας αξιόλογη και ενδιαφέρουσα.

* Με χαρά δεχτήκαμε τη δικαίωση του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου Απόστολου Ν. Τσιτσιμπέλη, που αν και αθώς, ταλαιπωρήθηκε επί επτά ολόκληρα χρόνια στα δικαστήρια, γιατί τον ενέπλεξαν αναίτια στη γνωστή υπόθεση της Τράπεζας Κρήτης.

Ζήσαμε και θαυμάσαμε τους αγώνες του για ν' αποδείξει την αθωότητά του και ιτο επέτυχε.

Τον συχαίρουμε ειλικρινά για τη δικαίωσή του.

Όποιος θέλει να δημοσιεύει κάποιο άρθρο, γνώμη, παράπονο (ευνοήγγραφα ή όχι), να μας στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου ταχυδρομικώς ή να το παραδίδει σ' οποιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν —και μπορούμε πολλοί— να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η Τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως, ούτε από έναν.

Κοινωνικά

Συνέχεια από την σελ. 2

ρή και βοήθεια.

Η μακαρίτισσα αποτέλεσε την κρηπίδα της προόδου της οικογένειάς της και συνετέλεσε προσωπικά με την εργατικότητα της και την οικονομία της στη δημιουργία αρκετής ακίνητης περιουσίας.

Ήταν πολύ Μαγούσου. Ήταν Μάνα ενός παιδιού του Φώτη, αλλά φιλοξένησε και περιποιήθηκε πολλά παιδιά απ' το χωριό μας, ανάμεσα στα οποία και μένα.

Έδειξε σε όλους μας την ίδια αγάπη, les και μας είχε υιοθετημένα, μοίραζε τη χαψιά της όπως λένε. Συμπεριφέρθηκε σε όλους μας με στοργή πραγματικής Μάνας.

Η απουσία της, όπως είναι φυσικό, είναι πιο αισθητή στην οικογένειά της, την οποία πρέπει να παρηγορεί το ότι «Αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτής». Μόνο ευχές και καλά λόγια έλεγε σε όλους και για όλους.

Εμείς τα σιωνει υιοθετημένα της παιδιά της ευχόμαστε Καλό Ταξίδι στα σκηνώματα της Άγιο Ιερουσαλήμ, όπου ο Παπάγαθος Θεός θα τάξει την ψυχή της «εν σκηναίς δικαίων».

Καταθέτω αυτά τα λίγα λόγια σαν στεφάνι ευγνωμοσύνης και σεβασμού.

Ν. Μ.

σει 46 χρόνων...».

— Στη 2η σελίδα και στο Ψήφισμα για το θάνατο του ΙΩΑΝΝΗ ΖΗΝΕΛΗ γράφει:

«...Η Γεν. Γραμματέας Κική Κ. Φλώρο», αντί του ορθού «...Η Γεν. Γραμματέας Κική Κ. Φούρλα».

— Τέλος στη σελίδα 5, στην 1η στήλη και στη δεύτερη παράγραφο γράφει: «Στις 19 Αυγούστου...», αντί «Στις 29 Αυγούστου έγινε Θεία Λειτουργία...».

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1
μίλησε και ο Δημ. Φούρλας με θέμα: «Ο Γιάννης Βλαχογιάννης ως εθνικός παιδαγωγός». Τις ερ

ΣΤΟΝ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Δε θα σε θρώ, γυρίζοντας σαν άλλοτε... Η γωνιά Σου θάν' αδειανή!... Κι η Ρούμελη βουδή, που ήταν χοιμένη στα λόγια σου, το γέλιο σου και το παράστημά Σου 'Εφυγες! Μας πρόδωσες, ω ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ! Τώρα Σκιά, με τις Σκιές του Αγώνα, τημημένη, Τον Καραϊσκάκη έχεις δεξιά, ζερβά το Μακρυγιάννη!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

☆☆☆

ΣΤΟΝ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Με τα Σουλιώτικα άρματα, πώχει τραγουδημένα στού Επάχτου το Βεζύρ - Τζαμί και στού Τσαούς την τάπια. ρίξτε! Λεβέντες, μπαταριά να δάξη το Εικοσιένα, ν' ανοίξουν τα μνήματα, να κλείσουν τα κιτάπια. Στον Κάτω Κόσμο σύγκαира να δώσουμε καθούλη: — Ο Βλαχογιάννης — έρχεται, τοιμάστε του γιατάκι!... Το Μακρυγιάννη χαιρετά, φιλεί τον Κασομούλη, Το μάτι φέρνει γυρβολιά να βρεί τον Καραϊσκάκη...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣ

★ Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, πραγματοποίησε εκδήλωση, για την επέτειο του Ιστορικού ΟΧΙ του 40, την Κυριακή 30 Οκτωβρίου, ώρα 10.30 π.μ. στο Μέγαρο του ιδρύματος.

Η εκδήλωση περιελάμβανε επιμνημόσυνη δέηση — κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του «τσολιά» και ομιλία του επίτιμου επόπτη Δημ. Εκπαίδευσης κ. Δ. Κουτσουλέλου. Προλόγισε ο πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Ι. Παπακωνσταντίνου.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν πάρα πολλοί επώνυμοι και ανώνυμοι Ρουμελιώτες. Από πλευράς Νεοχωριτών παρέστησαν οι κ.κ. Αλεξ. Φλώρος, Νικ. Μπαζιώνης και η κ. Λιλίκα Ντούζου — Παπαμυχαήλ.

Με την ευκαιρία αυτή σημειώγεται ότι ο κ. Φλώρος συνέβαλε αποφασιστικά με τις προσωπικές του ενέργειες στη διάσωση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών από την διεκδίκηση του Δήμου Αθηναίων.

★ Το Π.Κ.Ρ. και η ΕΑΡ πραγματοποίησαν θρησκευτική και πνευματική εκδήλωση στην Αθήνα, στη μνήμη της Παναγίας της Προυσιώτισσας, προστάτιδας της Ρούμελης και των Ρουμελιωτών.

Η εκδήλωση έγινε στις 20.11.1994, ημέρα Κυριακή και περιελάμβανε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αθηνών (Πεντάκτια) χοροστατήσαντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ. κ. Αλεξάνδρου, λιτάνευση της Ιερής εικόνας της Παναγίας και Πνευματική εκδήλωση στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» με πανηγυρική ομιλία του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ξενοφώντα Παπαχαλαράκη.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους επίσημοι προσκε

γάσιες του Συμποσίου παρακολούθησαν, επίσης, η φιλόλογος Παναγιώτα Πετράκη και ο δάσκαλος Αντώνιος Μασγάλας.

ΣΤΟΝ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Δε θα σε θρώ, γυρίζοντας σαν άλλοτε... Η γωνιά Σου θάν' αδειανή!... Κι η Ρούμελη βουδή, που ήταν χοιμένη στα λόγια σου, το γέλιο σου και το παράστημά Σου 'Εφυγες! Μας πρόδωσες, ω ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ! Τώρα Σκιά, με τις Σκιές του Αγώνα, τημημένη, Τον Καραϊσκάκη έχεις δεξιά, ζερβά το Μακρυγιάννη!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

☆☆☆

ΣΤΟΝ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Με τα Σουλιώτικα άρματα, πώχει τραγουδημένα στού Επάχτου το Βεζύρ - Τζαμί και στού Τσαούς την τάπια. ρίξτε! Λεβέντες, μπαταριά να δάξη το Εικοσιένα, ν' ανοίξουν τα μνήματα, να κλείσουν τα κιτάπια. Στον Κάτω Κόσμο σύγκαира να δώσουμε καθούλη: — Ο Βλαχογιάννης — έρχεται, τοιμάστε του γιατάκι!... Το Μακρυγιάννη χαιρετά, φιλεί τον Κασομούλη, Το μάτι φέρνει γυρβολιά να βρεί τον Καραϊσκάκη...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣ

κλημένοι Ρουμελιώτες και φίλοι της Ρούμελης, οι οποίοι προσήλυσαν στον προθάλαμο του Πνευματικού Κέντρου, τη σεπτή εικόνα της Κυράς της Ρούμελης.

ΣΗΜ.: Για κείνους που ενδιαφέρονται για περισσότερες πληροφορίες για την Ιερά Μονή Προυσιώτισσας παραθέτουμε το τηλέφωνο του μοναστηριού: 0237—91226.

★ Και κάτι που μας έκανε εντύπωση και σας το μεταφέρουμε:

Στο Τρίκορφο Δωρίδος κτίστηκε μοναστήρι στη μνήμη των Αγίων Αυγουστίνου και Σεραφείμ του Σαρώφ, που στο καμπαναριό του τοποθετήθηκαν 400 σήμαντρα κι 62 καμπάνες, τόσα, όσα ο ανώνυμος ποιητής αναφέρει ότι είχε η Αγία Σοφία την εποχή της άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους (29 Μαΐου 1453).

★ Πήραμε από την ΠΑΝΣΥ (Πανατωλοακαρνανική Συνομοσπονδία), στην οποία και η ΟΣΥΝ (Ομοσπονδία Ναυπακτιακών Συλλόγων) είναι μέλος, το Δελτίο Τύπου, που μας γνωρίζει πόσοι Σύλλογοι Αιτωλοακαρνανικών λειτουργούν στην Αθήνα. 151 είναι οι Σύλλογοι.

Απ' αυτούς οι 50 ανήκουν στην επαρχία Ναυπακτίας.

Απ' όλους αυτούς τους Συλλόγους κυκλοφορούν 34 εφημερίδες και περιοδικά.

★ Η ΠΑΝΣΥ μας γνωρίζει ότι στις 22.1.1995 ημέρα Κυριακή και ώρα 6 μ.μ., στο Πνευματικό Κέντρο θα πραγματοποιήσει Αιτωλοακαρνανική γιορτή, που περιλαμβάνει την κοπή της πίτας των Αιτωλοακαρνανικών και την παρουσίαση 11 χορευτικών ομίλων.

Τιμή εισόδου 1.000 δρχ.

★ Το 1994 ο ΟΗΕ το ανακήρυξε διεθνές έτος οικογένειας.

Πρέπει να επισημάνουμε πως η οικογένεια είναι το κύτταρο και το θεμέλιο του Κοινωνικού συνόλου.

Όταν τα κύτταρα ενός οργανισμού είναι υγιή τότε και ο οργανισμός ολόκληρος είναι υγιής. Όταν τα θεμέλια ενός οικοδομήματος είναι σαθρά τότε και το οικοδόμημα είναι σαθρό και επικίνδυνο.

Σήμερα η οικογένεια περνάει δύσκολες ημέρες.

Η αγάπη που οπτοτελεί το συνδετικό κρίκο της, έδωσε τη θέση της στη σύγκρουση. Και βλέπουμε με πόση ευκολία διαλύονται οικογένειες με τις τόσο τραγικές συνέπειες για τα παιδιά.

Δε χρειάζεται έτη και γιορτές η οικογένεια. Χρειάζεται αγάπη, σπογγή και σεβασμό ανάμεσα σ' αυτούς που την αποτελούν.

Χρειάζεται βοήθεια, βοήθεια από την Πολιτεία, την Εκκλησία την Πνευματική ηγεσία του τόπου, για να επιτελέσει το θεάρεστο έργο της, που είναι η ανατροφή καλών και αγαθών πολιτών.

★ Την Κυριακή 5 Ιουνίου 1994 γιορτάστηκε η παγκόσμια ημέρα του περιβάλλοντος.

Ακούστηκαν ωραίοι λόγοι, οργανώθηκαν λαμπρές εκδηλώσεις κι όλοι μείναμε ενθουσιασμένοι.

Και την επομένη; Τα ξεχάσαμε όλα!

Τα δάση καίγονταν με περισσότερη μανία, οι ρεματιές μπαζώνονταν, οι θάλασσες βρωμίζονταν με χιλιάδες τόνους πετρελαιοειδών και αποβλήτων, η ατμόσφαιρα μολύνεταν από τα λογής καυσάκια του πολιτισμού μας.

Η φύση όμως εκδικείται, όταν θάναυσα και αλόγιστα καταστρέφεται.

Κι ήρθε η θεαματική εκδίκηση της με τις τελευταίες πλημμύρες. Για να μην αναφερθούμε στα όσα εις μάτην φωνάζουν οι επιστήμονες, στο συνεχές δηλ. και ύπουλο ροκανισμό της υγείας μας από τη μολυσμένη ατμόσφαιρα από τα καυσάκια και τη ραδιενέργεια των ατομικών δοκιμών και των πυρηνικών ατυχημάτων.

Αν δεν το πάρουμε απόφαση πως πρέπει να μάθουμε να σεβόμαστε και ν' αγαπούμε το περιβάλλον μας όσο τον εαυτό μας, δεν έχουμε ζωή σε τούτον τον πλανήτη.

★ Ο έρανος της Αγάπης, που πραγματοποίησε η Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου στην περιφέρεια Κλεπαϊδός απέδωσε τα παρακάτω ποσά:

Αράχωβα-Αγ. Νικόλαος	Δρχ. 16.000
Κλεπά Παμ. Ταξιάρχαι	11.000
Λειβαδάκι - Κοιμ. Θεοτόκου	4.000
Νεοχώριο - Κοιμ. Θεοτόκου	35.000
Περδικόδρυση - Αγ. Γεωργίου	20.000

Αναδημοσίευση από το περιοδικό «ΝΑΥΣ» της Ι. Μητροπόλεως Ναυπάκτου, τεύχος 42, Ιουλίου — Αυγούστου — Σεπτεμβρίου 1994.

«Και επί γης ειρήνη...»

☛ Συνέχεια από την σελ. 1

σύμπαντος και κάτω, εδώ στη γη, δε μάθαμε να συμβιώνουμε ειρηνικά. Κι ενώ πληθαίνουν οι συζητήσεις για ειρήνη, τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο τον έχει πάντα ο πόλεμος.

Κι όμως κάθε χρονιά τέτοιον καιρό και θύματα και θύτες τρέχουμε να απαντήσουμε το θεϊκό το Βρέφος με το τραγούδι το αγελαϊκό: «και επί γης ειρήνη...».

Κι όλους μας καλοδέχεται κοντά στη φάτνη του ο μικρός Χριστός και σ' όλους σκορπά το παιδικό χαμόγελό Του, να γίνει θάλασμο παρηγοριάς κι ελπίδας για τον πάσχοντα, γαλήνης για τις αγριεμένες των δυναστών καρδιές.

Και φέτος ετοιμαζόμαστε να τον δεχτούμε. Θα στολίσουμε το δέντρο, θ' ανάψουμε λαμπρόνια, θα ψάλλουμε τον ύμνο, μα θα τον αφήσουμε να γεννηθεί και πάλι, όπως και τότε, στο παγερό το σπήλαιο της Βηθλεέμ, γι αυτό και η καρδιά μας μένει ψυχρή σα μάγισσα.

Ας κάνουμε τώρα την αρχή.

Κάθε ανθρώπινη καρδιά ας γίνει και μια φάτνη, για να δεχτεί το Θείο Βρέφος. Και τότε ο νους θα φωτιστεί από το μαγικό τ' αστέρι της αγάπης, της ταπείνωσης, της συγκατάβασης και της ειρήνης.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Ο Λιάντζας μια φορά αγόρασε μια σούφλα κοκορέτσι από τα μαγαζιά και, όπως ήτανε ρομαντικός, ήθελε να το απολαύσει ολομόναχος στο ύπαιθρο.

Έκρυψε το κοκορέτσι κάτω απ' το μαντίο του (ας μην τον ξέρει ο κόσμος τί τρώει και τί πίνει) και τράβηξε κατά τις Καστανιές.

Το κοκορέτσι ήτανε φρεσκοσφυλισμένο και υγρό και, καθώς κράταγε ανάποδα τη σούφλα (με τη μύτη προς τα κάτω) άρχισε να ξεσέρνει λίγο - λίγο και να γλιστράει από το σύρμα.

Καθώς κατέβαινε σιγά - σιγά στο σύρμα, βγήκε και φάνηκε μια δυο παλάμες κάτω απ' τὸ μαντίο και κουνιέτανε πέρα δώθε.

Απ' όξω απ' τα Βλαχαίικα τα κονάκια συνάντησε την Ντάκαινα.

Είδε η γριά κάτι να καμπανίζει ανάμεσα στα γόνατα του γέροντα κι ο νους της πήγε με μιας στο ...πονηρό.

Υπολόγισε από που έπρεπε ν' αρχίζει, είδε μέχρι που έφτανε, λογάρισε το μήκος του κι εξέφρασε το θαυμασμό της.

— Μωρέ μπάρμπα Κώστα, ...ούλου «σέου» είνι αυτηνού απ' κρέμιτι!...

Ο Λιάντζας έσκυψε, είδε το κοκορέτσι, που καμπανίζε, έξω από το σύρμα, το μάζεψε και είπε στη γριά, που κοίταζε κι έκανε το σταυρό της.

— Σούφλα είνι, δέ γλέπ'ς; Τί ήθιλις να είνι...

— Είπα κι ιγώ μπαρμπάκι μ'... Αν ήταν αυτίνου ούλου «σέου», έπριπι να πάλι να πνιγούνι οι άλλ' οι άντρες...

π. μ.

*

Κάποτε η Στρατοάννα Μαζί μ' άλλες γυναίκες πήγαιναν για «φόρτωμα» στο Νέπαχτο.

Στο Ξεροβούνι, νύχτα,

παράωρα ακόμα, τις έφτασε κάποιος στρατοκόπος.

Χαιρέτισε τις γυναίκες και, όπως ήτανε κι αυτός μονάχος, πήγαινε από κοντά τους, να 'χει παρέα, φαίνεται ο άνθρωπος.

«Τις έζωσαν τα φίδια» τις γυναίκες.

Γιατί «έκοψε» το δρόμο τάχα και έρχεται από κοντά; Κακό σκοπό θα έχει, σκέφτηκαν. Κι ήταν γυναίκες ολομόναχες στον έρημο τον τόπο.

Παμπόνηρη η Στρατοάννα, άρχισε να φωνάζει:

— Κολιό!... Μωρέ Κολιό!... Καρτέρ', μωρέ, κι 'ρχόμαστί!...

Ήθελε ν' ακούσει ο ξένος, ότι μπροστά πάει κι άλλη γνωστή παρέα και πως δεν ήταν μοναχές.

Ήτανε κι άντρας μάλιστα στην άλλη συντροφιά.

Κι όλο προχωρούσαν με το φόβο, πως τώρα θα τους ριχτεί ο ξένος.

Και όλο φώναζε η Γιάννα:

— Κολιό!... Μωρέ Κολιό!... Καρτέρ', μωρ!...

Πήγανε κάμποσο οι γυναίκες σκιαγμένες και φωνάζοντας.

Κόντευαν να «ράζουνε» στον Πλάτανο κι ο ξένος δεν έλεγε ούτε να προχωρήσει ούτε να «αναμείνει» πίσω.

Φαίνεται ήθελε κι αυτός παρέα. Ίσως να σκιάζεταν τη νύχτα περισσότερο απ' τις γυναίκες.

Και προχωρούσαν έτσι, ο ξένος να ακολουθεί κι η Γιάννα να φωνάζει:

— Κολιό!... Μωρέ Κολιό!...

«'Άλλο κοντά απόστασε» φωνάζοντας και στρέφοντας στον ξένο, του λέει αποφασιστικά:

— Εμείς, χ'στιανέ μ', Κολιό δεν έχουμε... Κάμι ό,τι έ'εις να κάμ'ς κι... αίτι του καλό σ'.

π. μ.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μὴν ξεχνᾶς τὸ Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, γιὰ νὰ τὸ βρεῖς καλύτερο σὰν Ξεναπᾶς.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ: «Κίνα - Ιαπωνία»

Μια επιστημονική ευκαιρία και περισσότερο η διάθεση για ταξίδι και για γνώση του διαφορετικού κόσμου από το δικό μας, μας έφερε πρόσφατα με τη γυναίκα μου για 15 ημέρες σε μακρινές χώρες: Χόγκ - Κόγκ, Ιαπωνία, Κίνα.

Μερικές εμπειρίες από το ταξίδι αυτό θα ήθελα να παρουσιάσω με αρκετή συντομία. Πρώτος σταθμός το Χόγκ - Κόγκ μέσω Φραγκφούρτης. Διάρκεια πτήσης από Φραγκφούρτη για Χόγκ - Κόγκ χωρίς σταθμό 12 ώρες! Γενικά οι αποστάσεις σ' όλη την περιοχή της «Ανατολής» είναι τεράστιες και τα ταξίδια οπωσδήποτε κουραστικά.

Το Χόγκ - Κόγκ μια μικρή —εδαφικώς— χώρα με 6 εκατομμύρια κατοίκους είναι ένας «παράδεισος» εμπορίου και βιομηχανίας. Ουρανοξύστες για να στεγάσει τόσο κόσμο και πληθώρα βιομηχανιών είναι τα κύρια χαρακτηριστικά. Με κυβερνήτη Άγγλο και μια ιδιότυπη μορφή διακυβέρνησης, με πληθυσμό κυρίως κινέζους και με αρκετό πλούτο. Το 1997 περνάει στον έλεγχο της Κίνας, αλλά φαίνεται βέβαιο ότι θα συνεχίσει τη σημερινή μορφή της ζωής του, γιατί υπάρχουν εκεί τοποθετημένα πολλά συμφέροντα από πολλές πλευρές.

Επόμενη χώρα η Ιαπωνία, η χώρα του «Ανατέλλοντος Ηλίου». Είναι ένα σύγχρονο αναπτυγμένο κράτος, μια ευημερούσα κοινωνία. Στην Ελλάδα παρ' όλο που απέχουμε τόσο, μας είναι γνωστή η χώρα αυτή από τις αμέτρητες μάγκες βιομηχανικών προϊόντων που εισάγουμε. Αυτοκίνητα, ηλεκτρονικά και τί να πρωτοθυμηθεί κανείς. Από την πρώτη μας επαφή με την Ιαπωνία διαπιστώσαμε την οργάνωση, την τάξη, την πρόοδο. Όλα στην εντέλεια και με ακρίβεια λεπτού. Ταξιδεύσαμε για 500 χιλ. με το τραίνο - σφαίρα (αναπτύσσει ταχύτητα 270 χιλ. την ώρα). Το αεροδρόμιο του Τόκιο (NARITA) σε μια μαγευτική τοποθεσία, από τα καλύτερα του κόσμου. Οι Ιάπωνες, πειθαρχημένοι και εργατικοί δίνουν μερικές φορές την εντύπωση ότι ενεργούν σαν ρομπότ. Το πιστεύουν τους, η θρησκεία τους είναι η δουλειά. Δουλειά μέχρι 16 ώρες το 24ωρο. Οι αμοιβές τους είναι υψηλές και ικανοποιητικές για το επίπεδο ζωής τους δεδομένου ότι η Ιαπωνία είναι πολύ ακριβή χώρα. Ο μηνιαίος μισθός ενός μέσου εργαζόμενου Ιάπωνά είναι περίπου 800.000 δρχ. όμως επαναλαμβάνω η ζωή είναι ακριβή. Το εισιτήριο στο μετρό έχει 500 δρχ., το επιβαλωμένο νερό 1.200 δρχ. το μπουκάλι, ένα ζευγάρι παπούτσια 60—70.000 δρχ. Οι Ιάπωνες, παρά τις καλές αποδοχές τους, ζουν γενικά λιτά. Τα διαμερίσματα είναι σχετικά μικρά, τα επίπλα τους πολύ απλά. Μας έκανε εντύπωση ότι σε ωραιότερα μερή που πήγαμε έξω από το Τόκιο δεν είδαμε καθόλου σχεδόν εξοχικά σπίτια. Ελάχιστοι έχουν εξοχικά σπίτια. Τα τελευταία χρόνια πάντως οι Ιάπωνες ταξιδεύουν αρκετά σ' όλο τον κόσμο. Η γενική εντύπωση που έχει κάποιος επισκεπτόμενος τη χώρα αυτή είναι

ότι είναι μια πλούσια κοινωνία, ευημερούσα και όλα αυτά οφείλονται σ' ένα λόγο, την εργατικότητα του λαού της και μόνο. Δεν μπορώ να ξεφύγω από τον πειρασμό και να μην κάνω μια σύγκριση και μια ευχή. Αν δούλευαμε στην Ελλάδα με το μισό ζήλο και τη μισή μεθοδικότητα των Ιαπωνέζων, θα κάναμε οικονομικά θαύματα. Γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία, έχουμε περισσότερες ικανότητες.

Στη συνέχεια φθάσαμε στην Κίνα, τον εδαφικό και πληθυσμιακό γίγαντα της Ασίας και του κόσμου. Απέραντη χώρα, πλήθος ανθρώπων, πλούσια ιστορία. Τα τελευταία 40 χρόνια θρέθηκε συχνά στο διεθνές προσκήνιο. Το 1949 η επικράτηση του Μάο και η παγίωση του κομμουνιστικού καθεστώτος, του Μαοϊσμού ιδιαίτερα. Αργότερα με τους ερυθροφρουρούς και την πολιτιστική επανάσταση του Μάο έφερε την Κίνα πολύ πίσω, υποπεδώνοντας τα πάντα, εξισώνοντας, προς τα κάτω, όλες τις αξίες. Όλοι ίσοι, ο στρατηγός και ο στρατιώτης, ο καθηγητής Πανεπιστημίου και ο εργάτης, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ο κλητήρας. Ακόμα αργότερα ξάφνιασε πάλι η Κίνα θγαίνοντας από την διεθνή απομόνωση συνάπτοντας σχέσεις με την καπιταλιστική Αμερική. Τελευταία το 1989 η Κίνα βρέθηκε πάλι στο επίκεντρο των διεθνών συζητήσεων με την καταστολή των φοιτητικών εξεγέρσεων.

Τί να πρωτοδεί κανείς στη σημερινή Κίνα! Την ιστορία της τα μνημεία της, την απεραντοσύνη της, τον πολιτισμό της, την κοινωνική πραγματικότητα. Ούτε μπορείς να ισχυρισθείς, ότι γνώρισες την Κίνα και τους ανθρώπους της μέσα σε 8—10 μέρες. Γι' αυτό κι' όσα θα αφηγηθώ θα είναι εντυπώσεις χωρίς να εξαντλούν το θέμα «σημερινή Κίνα».

Μόλις βρεθείς στους δρόμους των πόλεων και ιδιαίτερα των μεγαλουπόλεων εντυπωσιάζεσαι από την πληθώρα των ποδηλάτων. Ποδήλατα χιλιάδες, εκατομμύρια. Το Πεκίνο με πληθυσμό πάνω από 10 εκατομμύρια έχει 7—8 εκατομμύρια ποδήλατα. Με αυτά μετακινούνται, με αυτά πάνε στη δουλειά τους, αλλά και με αυτά μεταφέρουν εμπορεύματα (τρίκυκλα) και με ρικές φορές τα κάνουν και ταξί. Σε μερικές πόλεις —ιδιαιτέρως στο Πεκίνο— τα ποδήλατα τουλάχιστον στους κεντρικούς δρόμους κυκλοφορούν σε ειδικούς δρόμους ή ειδικές λουρίδες. Αλλού, όπως στη Σαγκάη με 15 εκατομμύρια πληθυσμό και 10 εκατομμύρια ποδήλατα η κυκλοφορία είναι προβληματική, εξαιτίας των ποδηλάτων, καθώς δεν υπάρχουν ειδικοί δρόμοι γι' αυτά. Σε πολλές διασταυρώσεις γίνεται πανδαμόνιο, που επιτείνεται από τα κορναρίσματα. Ο δύστυχος ο τροχονόμος, μη μπορώντας να κάνει κάτι περίμενε υπομονετικά μήπως και διορθωθεί το πράγμα. Η Κίνα δεν έχει πολλά αυτοκίνητα Ι.Χ., με εξαίρεση το Πεκίνο που έχει αρκετά και μάλιστα Δυτικής προέλευσης και ακριβά. Διερωτώμαι πώς θα είναι το κυκλοφο-

ριακό σε μερικά χρόνια με την αύξηση των αυτοκινήτων. Παράλληλα όμως είναι αλήθεια ότι φτιάχνονται δρόμοι στις πόλεις, επίγειοι και εναέριοι. Γενικά παρατηρείται οικοδομικός οργασμός όλο το 24ωρο.

Η ηγεσία της Κίνας από ενωρίς είδε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας ήταν ο υπερπληθυσμός και ο έντονος ρυθμός αύξησης του πληθυσμού και γι' αυτό θέσπισε νόμους για τον περιορισμό. Στην Κίνα κάθε νόμιμο ζευγάρι (οικογένεια) μόνο ένα παιδί μπορεί να κάνει. Αν κάνει δεύτερο παιδί έχει φοβερές συνέπειες. Χάνουν τη δουλειά τους, το επίδομα για το ένα παιδί και αυξάνεται η φορολογία. Στο ξενοδοχείο που μέναμε εργάζεται η νεαρή Τζοσιανίγκ με εμφανή τα σημεία της εγκυμοσύνης. Τη ρωτώ αν έχει άλλο παιδί και εκπληκτική μου απαντάει ότι αν είχα θα έχανα τη δουλειά μου αμέσως. Όταν άκουσε ότι είμαι γιατρός και μάλιστα παιδίατρος όλο αγωνία ήθελε να προβλέψω αν θα έκανε αγόρι. Ο μεγάλος καημός των ζευγαριών. Θέλουν όλοι αγόρι το μοναδικό παιδί που δικαιούνται. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν περισσότερα αγόρια και έλλειψη γυναικών στην Κίνα. Τελευταία μόνο σε χωριά επιτρέπεται να κάνουν και δεύτερο παιδί, αν το πρώτο είναι κορίτσι, αλλά τέσσερα χρόνια μετά το πρώτο.

Πανταχού παρούσα η ιστορία και ο πολιτισμός της Κίνας με τα μεγαλόπρεπα μνημεία της. Με θαυμασμό στέκεται κανείς μπροστά στο περίφημο ανθρώπινο έργο, το Σινικό Τείχος. Χτισμένο στα βόρεια σύνορα της χώρας είχε μήκος 10 χιλιάδες χιλιόμετρα! Σήμερα σώζεται σε πολύ καλή κατάσταση το τείχος με μήκος 6 χιλιάδες χιλιόμετρα. Έχει ύψος 5—12 μέτρα και πλάτος 5—6 μέτρα. Πάνω στο τείχος μπορούσαν άνετα να κινούνται 4 άτομα πλάι - πλάι. Είναι χτισμένο με πέτρες και τούβλα και κατά μεγάλα διαστήματα είχε πόρτες. Μόνο να δει και να περπατήσει κανείς στο Σινικό τείχος, αξίζει τον κόπο να πάει στην Κίνα. Εμείς περπατήσαμε περίπου 1 χιλιόμετρο πάνω στο τείχος, νοιώθοντας την παρουσία εκατομμυρίων κινέζων που με ιδρώτα και αίμα το έχτισαν.

Ένα άλλο σημαντικό μνημείο είναι η απαγορευμένη πόλη στο Πεκίνο, τα περίφημα ανάκτορα του αυτοκράτορα, όπου δεν μπορούσε να μπει κανένας πλην της αυτοκρατορικής οικογένειας. Είναι ένα πλέγμα κτηρίων φτιαγμένων με συμμετρία, με φαντασία, με ρυθμό. Τεράστια έκταση, όπου κατοικούσε ο αυτοκράτορας — Θεός της αγανούς χώρας. Εντυπωσιακά και τα μανσολεία των αυτοκρατόρων, με σημαντικότερο αυτό στην πόλη ΞΙΑΝ, όπου βρέθηκαν οι 8.000 πύλινοι στρατιώτες σε φυσικό μέγεθος.

Η περίφημη πλατεία ΤΙΑΝ - ΑΜΕΝ αποτελεί το κέντρο του Πεκίνου και το κέντρο πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων. Είναι μια τεράστια πλατεία με το Μανσολείο του Μάο στα νότια, ενώ στα δυτικά είναι το κτή

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ Ν. ΒΟΥΛΓΑΡΗ,
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Ο καινοόργιος χρόνος 1995 έρχεται. Πολλά τα ελπιδοφόρα μηνύματα παρουσιάζονται σαν προσδοκίες, σαν ελπίδες, σαν ευχές. Άραγε πόσα θα εφαρμοστούν; Πόσα θα εκπληρωθούν; Πόσα θα αναβληθούν για κάποιους άλλους χρόνους; Όλοι μας πάντως ευχόμαστε στη χρονιά που έρχεται να εκπληρωθούν οι πόθοι μας, ατομικά, οικογενειακά και Εθνικά. Όλοι μας ζητάμε αυτά που δεν μπορούσαμε να κάνουμε τη χρονιά που περνάει να τα δούμε πραγματοποιούμενα στον καινοόργιο χρόνο.

Με την ανατολή όμως του νέου χρόνου 1995 έχουμε στην πατρίδα μας, σε ξεκίνημα και έναν καινοόργιο θεσμό. Είναι: η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Απτήν για την οποία τόσο κονθέντα έγινε στο τρίτο και τέταρτο τρίμηνο της χρονιάς που φεύγει. Και έγινε κονθέντα γιατί πολλοί την αμφισβήτησαν. Πολλοί την κατέκριναν πριν γεννηθεί. Αλλά και οι εμπνευστές της δεν φρόντισαν να την προβάλλουν όσο έπρεπε για να πιστέψει ο λαός στην αναγκαιότητά της και την αξία της. Θα έλεγα ότι κάπως διαστράσεις παρουσιάστηκε, καίτοι πρόκειται πράγματι για κάτι μεγάλο και δυνατό, αφού δίνει δικαιώματα εξουσίας στον λαό και καταξιώνει τη λαϊκή βούληση.

Έτσι από την πρώτη Ιανουαρίου του 1995 μπαίνει ο θεσμός σε εφαρμογή. Γίνε-

ται το πρώτο ξεκίνημα μιας πρωτόγνωρης εξουσίας. Ενεργοποιείται η λαϊκή βούληση που εκφράστηκε στην καθολική εκλογή της 16ης και 23ης Οκτωβρίου. Έχουμε Νομάρχη (κυβερνήτη;) απ' το λαό. Νομαρχιακό Συμβούλιο (τοπική βουλή;) εκλεγμένο καθολικά. Στον πρώτο χρόνο της ζωής του ο θεσμός, που θα είναι και χρόνος προσαρμογής του, χρειάζεται κατά την γνώμη μου ιδιαίτερη προσοχή. Μακροτά από δογματισμούς και κομμακές αντιθέσεις θα χρειασθεί κάποια λειτουργική συνείδηση, ώστε να προχωρήσει στο χρόνο αδιατάρακτα και να ριζώσει στην ψυχή του λαού. Να γίνει δηλαδή ένας θεσμός άξιος της αποστολής του. Να πληροίσει τον πολιτικό ολόκληρο το φάσμα των ενδιαφερόντων του. Έτσι ώστε η ωφέλεια να γίνει εμφανής και ο τόπος να αναπτχθεί καθολικά.

Νομίζω ότι, όσοι τύχαμε της επιλογής του εκλογικού σώματος και συγκροτούμε το πρώτο καθολικά εκλεγμένο Νομαρχιακό Συμβούλιο, έχουμε αυξημένη οργανωτική και ενημερωτική ευθύνη. Θα χρειασθεί να συνεργαστούμε στον οργανωτικό τομέα, ώστε η συγκρότηση του νέου συλλογικού οργάνου ως συμβουλευτικού του νέου Νομάρχη να είναι πλήρης και διαφανής, ο δε διάλογος να προάγεται σε ολοκληρωμένη ανάλυση των θεμάτων που θα μπαίνουν προς συζήτηση.

Αλλά και η ενημερωτική αποστολή και ευθύνη των εκλεγμένων Νομαρχιακών Συμβούλων είναι μεγάλη. Στο πρώτο αυτό συλλογικό όργανο του νέου θεσμού ασκείται να δημιουργήσει προϋποθέσεις κατανοήσεως και εκτιμήσεως του από τις λαϊκές μάζες για να συμβάλουν στην ανάπτυξή του και την εδραίωσή του στα λαϊκά στρώματα. Πολλή δουλειά αναμένει τους πρώτους Νομάρχ. Συμβούλους στον τομέα ενημέρωσης. Πιστεύω, το κατ' εμέ, να έχω την ευκαιρία προσωπικά, δια τον τρόπο και των άλλων μέσων ενημέρωσης, να δίνω το στίγμα των αξιών του θεσμού και με τις μικρές μου δυνάμεις να συμβάλλω στην καταξίωσή του.

Στην όλη όμως προσπάθεια των Νομαρχιακών Συμβούλων για καταξίωση του θεσμού, είναι απαραίτητη η προσφορά και συμπαράσταση του εκλογικού σώματος. Ο πολίτης ενεργά να συμβάλει στην εδραίωσή του. Η συνεργασία Νομ. Συμβουλίου και πολίτη είναι αναγκαία σε όλες τις φάσεις των δραστηριοτήτων του νέου θε-

ριο της συνέλευσης των λαϊκών αντιπροσώπων (Βουλή). Εδώ γίνονταν οι συγκεντρώσεις και οι παρελάσεις στις μεγάλες επετείους της Μαοϊκής εποχής. Η ίδια πλατεία έγινε πασίγνωστη σ' όλο τον κόσμο από την αιματηρή καταστολή των φοιτητικών εξεγέρσεων το 1989, που ζητούσαν μεταρρυθμίσεις. Στο Βόρειο τμήμα της πλατείας υπάρχει φωτογραφία του Μάο, το μόνο σημάδι που είδα σ' όλο το Πεκίνο που αναφέρεται στον Μάο. Είναι εμφανής η προσπάθεια της σημερινής Κίνας να ξεφύγει από το παρελθόν του Μαοϊσμού και να τραβήξει μπροστά. Το καθεστώς φιλελευθεροποιείται με αργά, αλλά όπως φαίνεται, σταθερά βήματα. Οι Κινέζοι μιλάνε ελεύθερα και δεν φαίνεται να υπάρχει καταπίεση. Στον οικονομικό τομέα γίνονται τεράστιες επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, με πρώτη την Αμερική, κι έτσι οι Κινέζοι έχουν Κόκα - κόλα, Μακντόναλτ κι όλα τα άλλα καλά ή άσχημα της Δύσης. Γενικά η Κίνα δίνει την εντύπωση μιας χώρας σε δυναμική εξέλιξη, με καλές προοπτικές. Αξίζει αυτός ο λαός καλύτερης τύχης και πιστεύω θα την έχει.

Η. ΒΛΑΧΟΣ

Συνέχεια στή σελίδα 7

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

«Άκρα σιωπή» στο θάλαμο είκοσι οκτώ του Νοσοκομείου «Ο ΑΓΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ».

Κάπου - κάπου διακόπτεται απ' τους αναστεναγμούς του κυρ - Στρατή, με τον οποίο ο κυρ - Γιώργης μοιράζεται το θάλαμο. Βαθιοί αναστεναγμοί ξέχειλοι από πόνο.

Δίπλα, στ' αριστερά του κρεβατιού η κυρά - Γιώργα να λαγοκοιμάται στην τρύπια πολυθρόνα.

Τέσσερες μέρες τώρα, χωρίς να κλείσει μάτι, τον παραστέκει ξάγρυπνη.

Κάνει να γυριστεί κι αμέσως πετιέται να ρωτήσει:

— Τί θέλεις, Γιώργο μου; Ξεχνιέται και αναστενάζει, για να χυθεί έξω ο πόνος του. Ορθή αυτή...

— Πονάς; ... Να πάω να φωνάξω νοσοκόμα;

— Κάθισε, ρε γυναίκα, δεν έχω τίποτα...

Σήμερα, θέλεις από κούραση πολλή, θέλεις τον έδε σαν καλύτερα, «τον έκλεψε» λιγάκι.

Ήθελε να γυρίσει ο κυρ - Γιώργης, ν' αλλάξει θέση, γιατί η πλάτη του είχε ξε-

νέψει, λες κι ήταν ξαπλωμένος στα καρφιά, μα δεν τολμούσε, μην τύχει και ξυπνήσει τη γυναίκα του.

— Τί φταίει κι αυτή η δόλια!... σκέφτεται. Εγώ είμαι ο άρρωστος κι αυτήνη υποφέρει.

Έτσι ήταν μια ζωή... Θυσία για τους άλλους και για τον εαυτό της τίποτα!

Δουλευταρού σαράντα χρόνια! Να αναστήσει φαμελιά, να βοηθήσει στη δουλειά, να «δώκει χέρι» σε όποιον είχε την ανάγκη της... Νύχτα και μέρα ακούραστη και πρόθυμη...

— Ήμουν τυχερός, που στήσαμε μαζί κονάκι! συλλογίζεται.

Και τώρα, να την, σαν το λαγό, έτοιμη για να πεταχτεί.

Τί άραγε ονειρεύεται;

Ας είναι ευλογημένα τουλάχιστον τα ονειράτά της, γιατί στο ξυπνητό της θάσσανα και φαρμάκια, που κάπου κάπου διακόπτονταν από τις λιγοστές χαρές μας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ REPOS

Πολύ απλά το περίφημο REPO ή τα REPOS είναι ένα είδος βραχυπρόθεσμων (μικρού χρονικού διαστήματος π.χ. εβδομάδας, 10 ημερών) καταθέσεων, το οποίο θεωρείται νέο προϊόν των τραπεζικών εργασιών στην Ελλάδα κατά τα τελευταία χρόνια.

Στο εξωτερικό το είδος αυτής της βραχυπρόθεσμης κατάθεσης υπάρχει πριν από πολλά χρόνια.

Πρόκειται για μια μορφή επένδυσης χρημάτων, η απόδοση της οποίας οφείλεται στις υψηλές αποδόσεις της Διαπραπείκης Αγοράς.

Άλλωστε είδαν το φως της δημοσιότητας θορυβώδεις αντικρουόμενες απόψεις και αντιπαραθέσεις (από Οικονομικής ή Πολιτικής πλευράς), για το ε-

άν πρέπει να φορολογηθούν ή όχι τα REPOS. Συνεπώς, πάρα πολλοί διάβασαν για τα REPOS αλλά πολύ λίγοι γνώριζαν το τί είναι REPOS.

Ευχαρίστως ανταποκρινόμεστε στο αίτημα αυτό και σημειώνουμε εν συντομία τα ακόλουθα:

Αρκετοί αναγνώστες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» εξέφρασαν προφορικά, ή τηλεφωνικά, την ικανοποίησή τους για το θέμα που γράφτηκε σε προηγούμενο φύλλο, με τον τίτλο «ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ECU» και ζήτησαν να γραφτεί κάτι και για τις καταθέσεις REPOS.

Φαίνεται ότι διανύουμε μια εποχή όπου τα Οικονομικά θέματα γίνονται κρισιμότερα και απαιτούν περισσότερο τον κόσμο και φυσικά και τον Ελληνικό λαό.

Βασικά μέχρι σήμερα όποιος καταθέτει χρήματα σε REPOS, η τράπεζα του πουλάει, για βραχύ χρονικό διάστημα τίτλους του Δημοσίου που έχει αγοράσει αυτή πρωτογενώς, με το δεσμευτικό όρο, να τους αγοράσει πάλι η τράπεζα από τον καταθέτη, όταν εκπνεύσει η μικρή αυτή συμφωνημένη προθεσμία.

Κατά κανόνα σε καταθέσεις REPOS προβαίνουν οι κεφαλαιοποταμειωτές. Στο άμεσο μέλλον δεν αποκλείεται το είδος της κατάθεσης αυτής να μετεξελιχθεί σε άλλο είδος (λαϊκής) αποταμίευσης, ή να παρατηρηθούν αλλοιώσεις — αποκλίσεις από τις μορφές εκείνες που επέβαλαν τη δημιουργία του.

Η φορολόγηση των καταθέσεων REPOS κρίνεται από κοινωνικής πλευράς δίκαιη, αφού φορολογούνται και οι μικροκαταθέσεις με 15%, αλλά αυτό μπορεί να δημιουργήσει κύματα και αναταραχή στη διαπραπείκη αγορά και να επηρεάσει σχετικώς τη Χρηματοδότηση του Δημοσίου.

N.M.

Γυρίζει το κεφάλι δεξιά.

Πάνω στο άσπρο στήριγμα κρεμόταν μέρες τώρα ο ορός. Πέφτει σταλαματιά στα λαματιά και φτάνει μέχρι τη φλέβα του χεριού. Τον παίρνει αυτή κατόπιν και τον σκορπίζει ο όλες τις άκρες του κορμιού, στον πόνο βάλαμο, δροσιά στον πυρετό, δύναμη στα παράλυμένα μέλη.

Ίδια και απαράλλαχτα με τη δροσιά της νύχτας. Μαζεύεται σε διςμαντόσταλες στα φύλλα κι ύστερα τρέχει απ' τις μασχάλες τους μέχρι τη ρίζα του φυτού. Για ν' ανεβεί με αναρίθμητους τριχόμορφους σωλήνες και πάλι ως τα φύλλα να τα δροσίσει στο κάμα του ηλίου.

Πάνω απ' το κεφάλι του εκείνη η ζικζακωτή γραμμή, που τρέχει ασταμάτητα, μέσα στη γυάλινη οθόνη κάποιου μηχανήματος. Τί λένε οι γωνιές και οι καμπύλες της;

Ποιός ξέρει αλήθεια! Αυτά είναι των γιατρών τα μυστικά...

Άλλο και τούτο πάλι με τους σημερινούς γιατρούς! Μπαίνουν μέσα στο θάλαμο κι αντί να δουν τον άρρωστο, να του μιλήσουν, να ψαχουλέψουν να βρουν τον πόνο του κοιτάζουν πέρα, το μηχανήμα. Τον άνθρωπο άσ' τονε να κουρεύεται...

Μια μέρα μπήκε στο θάλαμο ένας γιατράκος με ύψος τουλάχιστον... καθηγητή.

Στάθηκε μπροστά στον άρρωστο, κοίταξε το διάγραμμα του, που κρέμεταν στο κάγκελο του κρεβατιού και είπε οσοδάρ με διαφέρον τάχα:

— Πώς πάμε δω;... Τί κάνουμε;...

Αυτό ήτανε όλο. Ύστερα γύρισε στο μηχανήμα και... «μελετούσε» τη γραμμή με προσοχή, που όλο ταξίδευε σε μεθυσμένη απάνω κάτω.

Δεν άντεξε άλλο ο κυρ - Γιώργης.

Πήρε το θάρρος - το θράσος πες καλύτερα - και είπε:

— Εδώ είναι ο άρρωστος, γιατρέ, και όχι στο μηχανήμα!...

Γύρισε ο γιατράκος πειραγμένος.

— Παππούλη, ο άρρωστος είναι αυτού, μα την αρρώστιά του τη βλέπουμε εδώ.

— Άσε να κάνουμε τη δουλειά μας...

«Του έκοψε το δήχα»...

Έκτοτε δεν ξαναμίλησε. Αφέθηκε στα χέρια των γιατρών ή μάλλον στα... μηχανήματά τους.

Κι αυτή η πλάτη πολύ τον περιόρισε... θέλει ν' αλλάξει θέση, μα δεν τολμά, μη και ξυπνήσει τη γυναίκα του.

Είπε να πάρει το νου από την πλάτη, να ξεχαστεί ο πόνος. Και να τον στείλει πού...

Στα τωρινά; Τα γεύεται... Ας τα να πάνε στην οργή...

Στα μέλλοντα; Υπάρχουνε μελλούμενα αλήθεια; Το μέλλον είναι για τους νιους τους δυνατούς κι όχι για άρρωστους γεροντούς.

Ας είναι καλά το παρελθόν, που βρίσκει καταφύγιο... Μα τί καλό να βρεί κι εκεί να γλυκαθεί;

Πολλές οι πίκρες κι οι χαρές, στου ενός χεριού τα δάχτυλα μετριούνται.

Κι αφήνει να ζετυλιχτεί μπροστά στα μάτια τα κλειστά, στο θάλαμο είκοσι οκτώ, που βασιλεύει σιωπή, ολ' η πικρή ζωή του.

Από μικρός στα θάσσανα, από παιδί στο μόχτο. Πρώτα στη δουλειά την πατρική.

Με τον πατέρα του πλευρό με το πλευρό. Πλάτη με πλάτη με τη μάνα του.

Κι όταν ο «γέρος» έφυγε, αφήνοντάς τους χρόνους και για κληρονομιά μια «θράκα» φαμελιά, που σκάρωσε ο βλοημένος και την ευχή του, που δυστυχώς δεν ξαργυρώνεται, πήρε τα μάτια του και τράβηξε γι' αλλού, να βρεί ψωμί γι' αυτόν και όλους τους μικρότερους, που καρτερούσαν απ' αυτόν.

Πήγε ο ευλογημένους τόπους, εκεί που σπέρνεις σιταρόπορο και μάλαμα θερμίζεις, αρραποίτι θάνεις μες τη γη και θλασταρίζεις ασήμι. Μα φάνηκαν πιο στερημένοι και σκληροί και απ' αυτόν, που άφησε.

Σε πόσους αφεντάδες δούλεψε; Έχασε το λογαριασμό! Με πόσες καταγίνηκε δουλειές; Πού να θυμάται αλήθεια! Πότισε μ' ιδρώτα καμποχώραφα, μάτωσε τα λιβάδια κοπάδια κυνηγώντας.

Έκανε παραγιάς σε μαγαζιά και σε μαστόρους κάλφας! Κι εισέπραξε πλειότερη απονία και καταφρόνηση απ' την ανταμοιβή του.

Ξυπολητός μες το χιονιά, μισόγυμνος σε μπόρες και λιοπύρια. Πάλεψε με της φύσης τα στοιχειά, τ' ανθρώπου την αναγλησία.

Έμεινε νησιτικός, για να χορτάσουνε μικρότερα του αδέρφια με το λειψό του μεροκάματο...

Κάποτε χαμογέλασε ο θεός!... —δόξα στο όνομά Του— κι έστρωσε μια δουλειά.

Όχι μεγάλα πράματα. Ίσια για να τα φέρνει βόλτα. Μα βλόγησε τους κόπους του...

Ξεχρέωσε χρέη πατρικά, προίκισε αδερφάδες, οπούδασε και αδέρφια. Έκαμε δική του φαμέλια!

Και τώρα, άιντε και πάλι απ' την αρχή...

Καινούργια πάλι θάσσανα.

Έχτισε σπίτια γι' αυτόν και τα παιδιά του, Πάντρεψε θυγατέρες, αποκατέστησε τους γιούς του.

Βγήκε στην άκρη πάλι!... Είπε να πει το: «νύν άπολύεις... Δέσποτα»! Μα πάλι το μετάνοισε. Σαν τί τον βρήκε να... διαστεί. Και ρός να ζήσει και αυτός. Να ζήσει δίχως το άγχος του

καθήκοντος. Να ζήσει ό,τι στερήθηκε εξήντα τόσα χρόνια...

Όχι μεγάλα πράματα.... Να, όσα του επιτρέπουνε τα χρόνια, που κουβαλά στην πλάτη του, τ' αρθριτικά, το ζάχαρο και η χοληστερίνη. Μικρές χαρίτσες δηλαδή...

Κι εκεί π' ονειρευότανε ταξίδια, εκδρομούλες, θερμά λουτρά και ξενοιασιά, εκεί ακριβώς τον βρήκε και το έμφραγμα.

Αυτά αναθυμιάσανε μ' ολόκλειστα τα μάτια και τα...καρφιά στην πλάτη ο κυρ - Γιώργης.

Κείνη ακριβώς την ώρα μπήκε στο θάλαμο η αδερφή. Η Γιώργα να πετάχτηκε.

Αυτός δεν άνοιξε τα μάτια. Έκανε τον ψόφιο τον κοριό ν' ακούσει κάποιο μυστικό. Κάτι που ίσως κρύβανε απ' την πορεία της αρρώστιας.

— Πώς πάει ο ασθενής μας; ρώτησε η αδελφή.

— Κοιμάται, απάντησε, ψιθυριστά η Γιώργα.

— Έλα, το πήδηξε τ' αυλάκι...

Πήγε κοντά στο στήριγμα με τον ορό. Τον έβγαλε, τον αποσύνδεσε κι από το χέρι και έκαμε να φύγει.

— Δε θα του βάλεις άλλο; ρώτησε η γυναίκα.

— Όχι, δεν τον χρειάζεται... Ξεπέρασε πια τον κίνδυνο, είπε κι έφυγε.

— Δόξα Σοι, Παναγία μου, είπε η κυρά - Γιώργα να κι έκαμε το σταυρό της.

Πετάρισε του κυρ - Γιώργη η καρδιά. Φοβήθηκε μην πάθει καινούργιο έμφραγμα, από χαρά ετούτη τη φορά.

— Έλα, κυρ - Γιώργη, σκέφτηκε, τη γλίτωσες για τώρα. Έμεινες γι' αργότερα στη λίστα... αναμονής.

Όσο γι' αυτά, που ονειρεύονται, ξέχασέ τα.

Δεν είναι πια για σένα. Είναι γι' αυτούς που ξέρουν και ζούνε τότε, που ζει ο κόσμος. Το κάθε πράμα, κυρ - Γιώργη, στον καιρό του». Εσύ τότε, καλώς - κακώς, είχες άλλες προτεραιότητες...

Μα πάλι συλλογίστηκε: Γιατί κακώς... Καλώς!

Πολύ καλές, άγιες ήταν οι επιλογές του! Έκαμε το καθήκον του!...

Και σήμερα, αν ήταν ν' αρχίσει απ' την αρχή, πάλι τα ίδια τα 'κανε. Τα ίδια κι απαράλλαχτα, γιατί πάνω από τον εαυτό του τοποθετεί το χρέος, το χρέος του γιού, του αδελφού και του γονιού.

Γύρισε στ' αριστερό πλευρό. Έτριξε λίγο το κραβάτι. Κι ύστερα πάλι σιωπή στο θάλαμο είκοσι οκτώ.

Η κυρά - Γιώργα να πετάχτηκε ορθή, έτοιμη να βοηθήσει. Σαν είδε τα μάτια του κλειστά, νόμισε πως κοιμάται και ξανακάθισε.

Αν έμπαινε κανείς εκείνη τη στιγμή στο θάλαμο, θα 'βλεπε στο αμυδρό φωτάκι της εισόδου το πρόσωπο του κυρ - Γιώργη ήρεμο και γαλήνιο.

Ήτανε πρόσωπο ανθρώπου μ' ήσυχη τη συνειδηση...

π. μ.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Συνέχεια από την σελ. 6

σμού. Όραμα και ελπίδα και ευχή όλων μας πρέπει να είναι δια της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης η ανάπτυξη του τόπου, η αναβάθμιση των υπηρεσιών και η τελική ευημερία και πρόοδος του πολιτή.

Έχουμε τη βοήληση. Έχουμε τις δυνάμεις. Έχουμε τα μέσα. Η Αυτοδιοίκηση να μας, αξίζει όμως με ταχείρηση.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η ανωτέρω σε επιστολή της ευχαριστεί όσους την τίμησαν με την ψήφο τους.

Επίσης κάνουμε γνωστό ότι η Ειρήνη Ν. Βούλγαρη, έχει την καταγωγή της (από μητέρα) από το χωριό μας. Είναι εγγονή του αιμνήστου συγχωριανού μας Νικολάου Μαύρου.

ΤΑ ΙΟ)ΧΡΟΝΑ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

θέματος της στέγασης του Συλλόγου, αλλά το άφησαν στο μέλλον, αναλογιζόμενοι το οικονομικό κόστος και τις ενδεχόμενες δυσκολίες συγκέντρωσης χρημάτων.

Φρονούμε ότι πρέπει να αναφερθούμε συνοπτικά, στο χρονικό των ενεργειών του Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων του Συλλόγου για την αγορά αίθουσας όπως βασικά προκύπτει αυτό από τα πρακτικά τους και τα συναφή δημοσιεύματα του «NEXΩΡΙΤΗ».

— Το Δ.Σ. του Συλλόγου, αποτελούμενο από τους Ι. Δ. Μάλ-

στο Βύρωνα και δόθηκε στον τότε πρόεδρο του Συλλόγου κ. Ιωάν. Δ. Μάλλιο η ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα, να προβεί στην αγορά της αίθουσας αυτής.

Ο εν λόγω πρόεδρος με ιδιαίτερη ταχύτητα και αποφασιστικότητα προχώρησε στις απαιτούμενες διαδικασίες και κατόρθωσε να υπογράψει συμβόλαιο στις 5.11.1984 κι έτσι ο Σύλλογος απέκτησε την Ιδιόκτητη Στέγη του, την αίθυσά του, τα Γραφεία του.

Η αίθουσα αυτή δεν πληρούσε τις προδιαγραφές μιας μεγάλης αίθουσας πολλαπλών χρήσεων και πολυάριθμων ατόμων,

Τα εγκαίνια και ο αγιασμός πραγματοποιήθηκαν κατά την ανωτέρω ημερομηνία. Τον αγιασμό τέλεσε ο παπάς της Ενορίας, μέσα σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα και σε μια αίθουσα ασφυκτικά γεμάτη από Νεχωρίτες ενθουσιασμένους και ικανοποιημένους.

— Στις 31.3.1985 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα η Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου, κατά την οποία η αίθουσα ονομάστηκε «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΝΕΧΩΡΙΤΗ» (πρόταση κ. Δ. Φούρλα). Στην ίδια συνέλευση ανακηρύχθηκε ο κ. Ν. Γιάνναρης ευεργέτης του Συλλόγου, για τη γενναία προσφορά του στο Σύλλογο των 2.500 δολλαρίων.

Άλλες αξιοσημείωτες προσφορές ήταν του Υπουργείου Πολιτισμού με ποσό δρχ. 200.000, και της Εργατικής Εστίας (επί προεδρίας κ. Γ. Παπαλέξη) με το ποσό των 100.000 δρχ., κατόπιν παρέμβασης του γνωστού συγχωριανού μας κ. Αλέξανδρου Φλώρου.

Επίσης πρέπει να μνημονευθεί και η προσφορά του Συλλόγου της Αμερικής με το ποσό των δρχ. 50.000.

Καθολική βέβαια ήταν η συμμετοχή όλων των Νεχωριτών σε εθελοντικές συνεισφορές, γιαυτό αξίζουν σε όλους, ανώνυμους και επώνυμους, έπαινοι και Δάφνες. Το Δ.Σ. τότε δια του Νεχωρίτη απηύθυνε προς όλους χίλια ευχαριστώ.

Επακολούθησε σύνταξη Κανονισμού λειτουργίας της Αίθουσας, οργανώθηκαν διάφορες εκδηλώσεις σκακιού κ.λπ. από τη Νεολαία. Στην αίθουσα πραγματοποιούνται, έκτοτε οι Γενικές Συνελεύσεις του Συλλόγου, η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας και κάθε Κυριακή μαζεύονται αρκετοί Νεχωρίτες πίνουν το καφεδάκι τους και συζητούν διάφορα θέματα του χωριού.

Η αίθουσα αποτέλεσε τόπο συνάντησης, ψυχαγωγίας και ελπίζω να πάρει τη μορφή Πνευματικού Κέντρου των Νεχωριτών και πόλο έλξης της νέας γενιάς.

Κανένας Νεχωρίτης να μην ξεχνά ότι το «ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ» μας περιμένει στη Σειρήνων 33 στο Βύρωνα. Νέοι, γέροι, παιδιά, άνδρες και γυναίκες συσπειρωθείτε στο Σύλλογο, στα γραφεία του, στις εκδηλώσεις του. Η αίθουσα ανήκει αδιάκριτα στους απανταχού Νεχωρίτες.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

— Στις 5.10.1985 (πράξη 235) το Δ.Σ. του Συλλόγου συνήλθε σε συνεδρίαση στα ιδιόκτητα γραφεία του και αποφάσισε, μεταξύ των άλλων, όπως τα εγκαίνια και ο αγιασμός της Αίθουσας, καθώς και το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας γίνουν στις 19.1.1985.

Φωτογραφία του εσωτερικού της ιδιόκτητης αίθουσας του Συλλόγου μας (στιγμιότυπο από Γεν. Συνέλευση).

λιο, Παλ. Λειβαδίτη, Βασιλική Τσαρούχη, Γερασ. Παπαχρήστου Βασίλ. Μέρμηγκα, Κων. Σαλτό και Ι. Α. Μάλλιο, προβληματίστηκε πιο έντονα, από τα προηγούμενα Δ.Σ. για το θέμα στέγασης του Συλλόγου και στη Συνεδρίασή του της 10.3.1984 (πράξη 229), αφού έλαβε γνώση μιας προϋπολογιστικής οικονομικής μελέτης (Ν. Μπαζιώνη), για τις οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου, εν σχέσει με την αξία αγορασθέντος ακινήτου - αίθουσας στην περιοχή Κιαισαριανής, αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

❶ Να γίνει έρανος για αγορά αίθουσας.

❷ Να ενημερωθούν οι Νεχωρίτες εντός και εκτός Ελλάδος μέσω του «NEXΩΡΙΤΗ» ειδικότερα στους Νεχωρίτες της Αμερικής να σταλούν επιστολές σε κάθε ένα προσωπικά.

Με άλλα λόγια το Συμβούλιο αποφάσισε να σημάνει Παννεχωριτικό προσκλητήριο, για οικονομική ενίσχυση.

— Στις 5.10.1984 (πράξη 234) το Δ.Σ. συνεδρίασε και ανέθεσε στον πρόεδρό του να καταρτίσει κατάλογο - λίστα με διευθύνσεις αιθουσών που θα εξευρεθούν και με την τιμή κάθε αίθουσας που προορίζεται για αγορά. Επίσης στην ίδια συνεδρίαση προτάθηκε να γίνει Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, για οριστική απόφαση αγοράς αίθουσας.

— Στις 21.10.1984 πραγματοποιήθηκε στο Γυμνάσιο Κιαισαριανής έκτακτη Γεν. Συνέλευση, κατά την οποία αποφασίστηκε ομόφωνα να αγορασθεί η ημιυπόγειη Αίθουσα Σειρήνων 33

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Κάποιος κάποτε, πέρασε από κάποιον και άκουσε τις φωνές και τις πίκρες κάποιων ηλικιωμένων, που ζούσαν σε κάποιο υπόγειο ή σε κάποια σοφίτα, προσμένοντας ένα από τα παιδιά τους, που μεγάλωσαν με τόσες θυσίες, να κτυπήσουν την πόρτα τους, ή έστω και το τηλέφωνο —εάν είχαν—, ειδικά τις μέρες των εορτών, όπως στη γιορτή της ΜΑΝΑΣ, και του ΠΑΤΕΡΑ, που όλοι τρέχουν χαρούμενοι ν' αγοράσουν δώρα, να δείξουν τα πλούτη τους.

Πολλοί από εμάς γυρνάμε τις σελίδες διαστικά, ίσως από κάποιο συναίσθημα ενόχης.

Οι μέρες αυτές είναι και οι πιο πικρές γι' αυτούς που δεν μπορούν λόγω ανικανότητας να συμμετάσχουν στη χαρά που πάντα δίνουν οι γιορτές.

Φέρνουν στο νου τους περασμένα χρόνια με το σπίτι γεμάτο φωνές παιδικές, χαρούμενες και τα μάτια τους υγραίνουν.

Αυτοί που άντεξαν κακουχίες τον καιρό της Κατοχής 1941-1944, στον αδελφοκτόνο πόλεμο που τόσο καήκαν.

Η πείνα δεν δάμασε όμως την ψυχή τους.

Μόνον τη σάρκα τους προσωρινά, κι άντεξαν. Όπως - όπως άρχισαν να φτιάχνουν οικογένειες, μόλις μπόρεσαν να δάλουν μια στέγη πάνω από το κεφάλι τους, αφηλώντας κόπους και πόνους. Και τώρα μόνοι τους! Δεν ήταν λίγες φορές που έμειναν νηστικοί για να ταΐσουν τα θλαστάρια τους, όπως τα έλεγαν.

Τα χρόνια πέρασαν κι εκείνα μεγάλωσαν, πήραν το δρόμο τους, όπως λένε, άλλοι για την πρωτεύουσα και άλλοι στην ξενιτιά, για να βρουν την τύχη τους.

Πολλοί πέτυχαν, μα πολλοί καήκαν στο μεγάλο κωνευτήρι της Νέας Γης, που το πανίσχυρο σύστημα και ο τρόπος της ζωής αναιρείσε προσωπικότητα, ήθη σεβασμό προς τα Πάτρια.

Είναι ο τρόπος της ζωής που δοκιμάζουν οι δυνατόι, που δεν πρόδωσαν την ταυτότητά τους, τ' όνομά τους, τις ρίζες τους, που αλλοτρίωσε πολλούς υποσχόμενο δύναμη, πλούτο.

Γνωρίζοντας την προσωπικότητα του κόσμου τούτου δεν ξεφεύγει από τις

υγιείς φιλοδοξίες την απόκτηση πλούτου και δύναμης, και των υποχρεώσεών μας, όπως αυτό της φροντίδας και της στοργής των ηλικιωμένων γονέων μας.

Τα παιδιά μας δεν θέλουμε να υποφέρουν σαν και μας —έλεγαν.

Η πρώτη και τελευταία αγωνία τους τα ΠΑΙΔΙΑ, και η ζωή μας γίνθηκε σ' αλήθεια πιο εύκολη, αλλά αυτό που ποτέ δεν καταλάβαμε είναι ότι η διαφορά αυτή της καλύτερης ζωής, ήταν τμήμα της θυσίας των γονέων, που απαρνήθηκαν κάθε δικαίωμα σχεδόν, σε τούτο τον κόσμο, μόνο και μόνο να δουν τα παιδιά τους μορφωμένα και ευτυχισμένα, και δεν κράτησαν οι πιο πολλοί —κάτι—για τα γεράματα τους θεωρώντας αυτονόητη τη συμπαράσταση και τη στοργή τους στη —δύση— της ζωής τους.

Δυστυχώς γι' αυτούς, η γενιά των παιδιών αυτών, του νέου τρόπου ζωής και του εύκολου πλουτισμού —πάση θυσία— το κινύγι της ευτυχίας, δεν βρίσκουν λίγο και καθόλου χρόνο να διαθέσουν γι' αυτούς που τόσο μόχθησαν να τους δώσουν ένα ποτήρι νερό, την ώρα που το θέλουν. Τους έκουνε εγκαταλείψει στα σπίτια τους ή σε υπόγεια και Γηροκομεία, αφημένους στη φροντίδα ξένων, που δεν είναι πάντα άγγελοι υπομονής, ή σε μοναχικά διαμερίσματα, με το ερωτηματικό στα μάτια —τί κακό έκαναν, ν' αξίζουν τούτη την μοναξιά; Τίποτα δεν κάνανε κακό, ούτε στην μοναξιά αξίζετε, ούτε την απνομία μας σεβαστοί μας γονείς. Εμείς καθήκαμε στην προσπάθειά μας να πετύχουμε περισσότερα υλικά αγαθά.

Ίσως νοιώσουμε κάποτε την αγάπη σας που πάνω από το χρήμα μας μετρά η συμβολή σας στη ζωή μας και επιστρέφουμε σε σας όσο είναι καιρός και να σας ζητήσουμε συγγνώμη, και την ευχή σας, με την υπόσχεση ότι θα γίνουμε καλύτερα παιδιά, και καλύτεροι γονείς για τα παιδιά μας.

Ίσως τότε κι εμείς θα βρούμε τον εαυτό μας και τον σκοπό μας σε τούτη τη ζωή, πέραν του πλούτου και της ευτυχίας.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ
BALLY PA USA

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφωνη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και σύ στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, γιά ήθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.